

Terminologija

MUZIKA TEHNIKE

Prolazim šumom. Vrijeme je za ručak, a nigdje vode. Popnem se na uzvisinu, da pregledam okolinu. Kud oko siže: šuma. Podaleko u njoj ipak: stupac bijela dima. Pođem tamo.

Ugljenarska kopa. Puši se. Blizu je i kolibica. Jedva 2 na 3 metra velika. Na pragu dvoje dječice. Jedno manje od drugoga. Igraju se na suncu. Na njima samo poderane košuljice. Pozdravim ih blago. Da se ne prestraše. Ali o strahu ni govora. Oni odmah k meni. Pitam za roditelje. Iz odgovora razabirem, da su ovi otišli po nešto u selo. Djeca ostala u šumi: sama.

Malo zatim sjedim na pragu bajtice i hranim djecu iz svoje torbe. Već smo najbolji prijatelji.

Konačno se podižem. Da krenem. Ali djeca me hvataju za ruke i vode u kolibu. Isprva ne razumijem, što že-

le. Unutra: slama za ležaj i priprost velik sanduk. Kakova li je dragocjenost u njemu? Pod svaku cijenu je žele pokazati. Toliko su maleni, da jedva podižu masivan poklopac. Pomognem. A na dnu sanduka nekoliko prnja i na njima najveća vrednota: ura budilica.

Tik-tak-tik-tak... Utihnula djeca, utihnuo ja. Gledamo i slušamo. Tik-tak-tik-tak... U tišini velike šume.

Prošlo je 30 godina. Ali zaboravio nisam. One dječje oči, kako promatraju čudo tehnike — prostu budilicu — i glavice, kako slušaju prvu: muziku tehnike.

*

Zašto sam to opisao za Terminološku rubriku? Jer: i jezik je muzika, i jezik je tehnika.

Dr. N. N.